

FM 2017/131-01

20-04-2017

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2017 om støtte til børn.

(Medlem af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen)

Vi skal på vegne af Partii Naleraq kommentere forslag til Inatsisartutlov om støtte til børn således:

Det er ganske vist en kendsgerning, at der er reelt behov for tiltag på børne- og ungeområdet. Dette fremstår også af MIO's rapporter og ikke mindst af dette års redegørelse om sagsantal på børne- og ungeområdet.

Det står bl.a. klart af redegørelsen, at 24-40 % af landets børn har behov for sociale tiltag. Desuden kan det skues af redegørelsen, at sagsbehandlere typisk har 73-104 sager, hvilket i gennemsnit svarer til sagsantal på 84 pr. sagsbehandler.

Går vi blot ud fra disse, er det øjensynligt, at behovet for sociale tiltag for børn, er omfattende.

Det er ligeledes en kendsgerning, at der er mangel på uddannede sociale arbejdere i kommunerne, hvor man f. eks. i Qaasuitsup kommunia har 55 ubesatte stillinger indenfor socialområdet.

Der står bl.a. følgende i redegørelsen om sagsantal på børne- og ungeområdet:

“Et sagsantal på 35 sager pr. Sagsbehandler, ville det med de i alt 4634 sager på børne. Og ungeområdet kræve ca. 132 sagsbehandlere. Som det fremgår af tabel 1, er der på nuværende tidspunkt 55 sagsbehandlere i hele landet til sagsbehandlingen af børne- og ungesager. Det vil således kræve yderligere 77 sagsbehandlere for at kunne nå ned på 35 sager pr. Sagsbehandler. Under forudsætning af, at disse yderligere 77 sagsbehandlere skal være uddannet socialrådgivere vil en ansættelse heraf medføre en årlig merudgift på ca. 27-30 mio. kr. “.

Foruden disse har vi igennem § 37 spørgsmål til Naalakkersuisut skaffet tal på omkostninger for tvangsfjernelse af børn tilbage i september 2014, der løb op omtrent 235 mio. kr. årligt for 62 anbragte børn.

Vi skal opfordre til og kræve, at socialrådgivere beskæftiges mere målrettet og fokuseret på deres uddannelse, så de dermed kan lettes for enorme administrative opgaver. Som eksempel kan det nævnes, at læger bruger diktafoner, der med fordel formindsker bureaukrati.

Endvidere skal vi også huske tallene fra Grønlands Statistik, der påviser at mindste lønnede, der tjener op mod 250.000 kr. om året udgør over 70 % af befolkningen og, at mange af disse er blevet udsat fra deres boliger, trods de i forvejen har trange økonomiske kår. Mange der står overfor udsættelse fra deres boliger er børnefamilier.

Grønlands Statistik har fremlagt, at over 8000 familier tjener mindre end 50.000 kr. om året, hvor meldingen fra december lød, at antallet af mindste lønnede familier er steget og, at deres forhold er forringet.

Derfor bør der tilvejebringes rådgivning m.v. til familier med børn, der har økonomiske problemer i stedet for at smide dem ud af deres bolig.

Vi mener fra Partii Naleraq, at det er på tide at gøre status samt revurdere samfundsstrukturen.

Derfor kan det ses og erkendes, at sagsområdet ikke kan løftes af kommunerne alene. Vi kan også fra Partii Naleraq udmærket forstå børnetalsmandens bekymring for, hvorvidt lovforslagets intentioner kan realiseres i praksis.

Vi mener tydeliggørelse samt indskærpelse af forældres pligt og ansvar overfor deres børn bør indlemmes i lovforslaget. Sådan som forholdene er idag, mener vi, at det er for let at give ansvaret fra sig og få anbragt børn udenfor hjemmet, væk fra vante omgivelser, der utvivlsomt må virke som en strafhandling for børnene, trods deres uskyld.

Dette medfører uden tvivl krænkelser af børnenes tarv, hvilket børnene aldrig glemmer.

Vi mener derfor, at man så vidt muligt bør stræbe efter at sikre og undgå anbringelse af børn udenfor hjemmet. Anbringelse af et barn udenfor hjemmet koster det offentlige 80.000 til 150.000 kr. om måneden, hvor plejefamilier på den anden side ikke får meget nævneværdig vederlag.

Vi mener tingene bør vendes til det stik modsatte.

Vi er nødt til, at etablere "Inuunerup ilinniarfia" (en skole for livet) for problemramte forældre, hvor jurister, rådgivere m.m. står for rådgivning, kurser osv. for at sikre et godt fundament.

Det er nødvendigt at bistå problemramte familier, fuldt ud.

Kontinuerlige kurser for plejeforældre samt bedre vederlag, er nødvendige for bedre udnyttelse.

Vi mener også, at det bør være muligt for bedsteforældre, der kan tage deres børnebørn i pleje, at gøre dette, uden at deres pension bliver berørt.

Vi sagde tidligere, at anbringelse af børn udenfor hjemmet bør så vidt muligt undgås. Vi mener selvfølgelig, at det er en absolut nødvendighed, at forældrenes samt børnenes ubetinget kærlighed til hinanden styrkes.

Vi kan ikke bare stå og se til, mens anbringelse af børn udenfor hjemmet i højere grad nærmest bliver kilde til indtjening, hvorfor vi hermed også må kræve, at vores sprog og kultur uomtvisteligt sikres for anbragte børn.

Derfor bør man også forbedre tilsyn samt vurdering af anbragte børn, som forslaget også var inde på mht. tilsyn. Vi mener dog ikke, at kommunen alene skal stå for tilsynet.

Tilsynet bør placeres under børnetalsmanden.

Med disse bemærkninger indstiller vi sagen til behandling i Familie- og Socialudvalg inden anden behandling.